

English below

שלום רב,

ביום חמישי ב- 25 בנובמבר מתקיים יום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות כלפי נשים. ארגוני הנשים בארץ יחדיו יוצרות מגוון אירועים בתל אביב ומתקיימת צעדה מכיכר רבין ועד הבימה, שם תתקיים עצרת

הצטרפו אלינו למאבק!

במהלך הצעדה האמנ.ית שרי אברהם וגבריאל מונקיו אסן מציגים את העבודת הוידאו שלהם בשם "מעגל".

רחוב מרמורק 28 תל אביב

שעה 19:00

אוצרות: עמית אברהם פודושין ושרי אברהם

נשמח לראותכם

על העבודה

מעגל: בידינו לשבור אותו
מאת אנה קליימן ועמית אברהם פודושין

המעגל באמנות, בתרבות ובטבע מייצג את השלם, האחדות והאחידות. בין אם במחזוריות העונות, במנדלות מהמזרח הרחוק או באדריכלות מערבית דוגמת פלמנובה, המקדש האיטלקי העתיק מהמאה ה-16, או נהלל, המושב שתוכנן ע"י של ריכרד קאופמן ב- 1921. צורות מעגליות חוזרות ונשנות משמשות מזה מאות שנים אמנים ויוצרים לדמות את המושלם, השוויוני והאידיאלי.

בעבודה הוידאו Cycle, האמנים.יות שרי אברהם וגבריאל מונקאיו אסן בחנו מעגל אחר - מעגל האלימות המופעלת בתוך בתים. מעגל אכזרי זה מאופיין בכמה שלבי התנהגות: התפרצות אלימה, רגיעה וחרטה, תחושת "ירח דבש" מזויפת וסליחה, הידרדרות ודריכות, ושוב התפרצות אלימה. המעגל נשבר באכזריות לעיתים על ידי הירצחו של הקורבן. המעגל הזה, לעומת המעגלים ההרמוניים, השלמים, הוא מלכודת. בכל סיבוב בתוך מעגל אכזריות זה מתעצמות תחושות חוסר האונים, הפחד, הייאוש, הכאב, העצב והפגיעה בערך העצמי.

היצירה "מעגל" צולמה בחלל מלא בשרידים המזכירים מה שהיה אולי פעם בית. אריחי מטבח, חדרים ריקים, עירומים מכל ריהוט ואמבטיה שאינה בשימוש נועדו לדמות את המרחב הביתי מנקודת מבטו של הנפגע. הבית וחדריו אינם עוד מבצר של ביטחון, מקור לרוגע, לשלוה או הגנה, אלא מהווים מרחב מנותק לחלוטין מכל תקווה, רקע מעורפל למעגל האלימות המתמשך המדגיש את חוסר הוודאות התמידי בו הנפגעות.ים נמצאים.ות.

המחזוריות בעבודה זו אינה משמשת הד לצורה מושלמת, אלא מהווה הד טרנסצנדנטי שמתקש לפרוץ מהמרחב הפרטי אל הציבור במטרה ליצור הד ולעורר שיח רחב יותר. המחזוריות והחזרתיות המעגלית ביצירה משקפת את המציאות הדיסטופית המקיפה אותנו, מנכיחה את המרחק שלנו מהאידיאל ומדגישה את הדרישה מאיתנו, כפרטים בחברה, לקחת בעלות על העוצמה שלנו ולשבור בעזרתה את המעגל.

אלימות כלפי נשים בפרט ואלימות שמתרחשת בזירה הביתית בכלל היא תופעה גלובלית קשה ורחבת היקף שרק החמירה בתקופת מגפת הקורונה, בשל נטייתה להחריף במצבי משבר ולחץ. לצד חוסר ודאות וחשש בריאותי לחיים, השלכות כלכליות, חברתיות ופסיכולוגיות של היום-יום המשברי הפכו את המרחב הביתי לשדה קרב. זאת ועוד, הגבלות התנועה שחלו על הציבור, הובילו לשהייה ממושכת בבתיים במסגרות המשפחתיות, ללא יציאה למסגרות לימודים, עבודה או פנאי, מה שבתורו הוביל לעלייה חריפה של דיווחי אלימות כלפי נשים וילדים ברחבי העולם.

ההתמודדות הכושלת של מקבלי ההחלטות בעמדות מפתח עם מגפת הקורונה והמשבר שנוצר בעקבותיה חשפו את הצורך הדחוף ברפורמה שורשית שתשנה מן היסוד את הטיפול והתמיכה בקורבנות, בתומכים ושלום. וכן בפוגעים. זוהי זעקה המתחננת לחשיבה עמוקה מחדש על חינוך, דיור וליווי מקצועי קבוע ועדכני.

Greetings,

On Thursday, November 25, The International Day for the Elimination of Violence Against Women takes place. The women's organizations in Israel organized a variety of events in Tel Aviv and a march will be held from Rabin Square to Habima.

During the march, artists Sheri Avraham and Gabriel Moncayo Asan present their video work called "Circle"

28 Marmorek Street, Tel Aviv

19:00

Curators: Amit Avraham Podoshin and Shari Avraham

Join us!

press text

Cycle: We can break it

by Anna Kleiman and Amit Avraham Podoshin

Cycle - it's on us to break it

The cycle in the arts, culture, and even in nature represents the whole, the unity, and the unification. Whether it is the cycle of the seasons, in mandalas from the Far East as well as in architectures such as in the Italian ancient temple "Palmanova" which designed by Vincenzo Scamozzi (from the 16th century) or in the the israeli Moshav "Nahalal" designed by architect Richard Kauffmann in 1921. Both seem to obey the deep archetype of a mythological womb, in a cycle that symbolizes the perfect, egalitarian, and ideal form.

In the video-work CYCLE, the artists Sheri Avraham and Gabriel Moncayo Asan, chose to examine a specific type of cycle, a cruel one. The cycle of violence is characterized by a few stages in rotation of the violent outburst - calm and remorse - false honeymoon - expectation generated by the escalation - and again a violent outburst that is sometimes being brutally broken by the death of the victim. The cycle in the video-work portrays a trap in which the victim finds herself, herself, himself caught in without any ability to imagine a way out. In a forever loop inside an empty rotary space. A space that is completely neutralized by all hope. A space filled with absence of any way nor direction, an indifferent space, apathetic even when facing the horror of death. A space devoid of any object and empty of any person.

CYCLE was filmed in a space filled with remnants of what can be identified as a house. The tiles of a kitchen, rooms void of furniture, the unused bathtub aim to simulate the space from the victim's gaze. The shell of what could be a home and its empty spaces are no longer a fortress of safety, a source of calm or serenity but actually a vague background to the ongoing cycle of violence which emphasize the constant uncertainty in which they find themselves.

The different spaces of the house being identified with the different phases of the violence circle - the door and the window to the transfer into the expectation and the source of the horror. The bath and the bathroom in the space where the victim experienced some calmness and in an odd way the safest part of the cycle since the victim knows that the next outburst will take a while. The kitchen and other rooms as a backdrop for the violent outbreak. As well the perpetrator is not present in the video work, only shadows of its present. The void is a strong element the artists are using to invite the viewers and readers to take action.

Violence against women and feminine bodies is a severe and widespread global phenomenon that only worsened during the Corona epidemic. The home turned into a battlefield. Domestic violence, and in particular violence against women and feminine bodies tends to worsen in situations of crisis and stress. As we all witnessed the results of Covid 19 restrictions such as the forced quarantine in homes and the long isolation without any of the daily getaways such as school, work or any leisure activities; these restrictions had economic, social, psychological consequences, and in addition to the uncertainty and apprehension of our and everyone's health were and are the grounds for outbreaks and extreme escalations of violence specifically against women and feminine bodies everywhere on this globe. The helplessness displayed by the state authorities globally in the face of this crisis necessitates a profound systemic reform that includes an urgent perceptual change to the victims, their support circle as to the perpetrators in forms of education, housing and regular and sustainable consultations. The cycle here is not an echo of a

perfect form but is a transcendent echo that insists on breaking out from the private space into the public with an aim to create an echo and evoke broader discourse. CYCLE expresses the anti-ideal - a dystopian reality that surrounds us and insists that we as a society are able and responsible to break.

Supported by:

בסיוע:

 Federal Ministry
Republic of Austria
Arts, Culture,
Civil Service and Sport

tlv **פורום תרבות אוסטרי**
austrian cultural forum